

HET GESLACHT *ANTARESIA* - KLEIN VAN FORMAAT, ECHTE PYTHONNS VAN AARD

THE GENUS *ANTARESIA* - SMALL BY SIZE, REAL PYTHONNS BY NATURE^{tobij'schrift?}

Mark Lucas

Problematiek

Sinds jaar en dag bestaat er onduidelijkheid over het geslacht *Antaresia* en dan met name over het duidelijk herkennen van de (onder-) soorten, hoewel de naamgeving soms ook nog hevig bediscussieerd wordt. De eerstbeschreven soort is *Norodoa gilbertii* (Gray, 1842), nu bekend als *Antaresia childreni*. Tot 1985 vielen de *Antaresia*'s onder de geslachten *Botrochilus*, *Morelia* of *Liasis*. De verwarring is ontstaan door het gebruik van *Liasis*, omdat de ondersoorten beschreven werden als *Liasis chil-*

Mark Lucas

Problems

For years and years, there has been confusion about the genus *Antaresia*, particularly about the clear recognition of the different (sub)species, although there is also argument about the nomenclature of the species. The species first described is *Norodoa gilbertii* (Gray 1842), now known as *Antaresia childreni*. Until 1985, *Antaresia* species fell under the genera *Botrochilus*, *Morelia* or *Liasis*. The confusion is caused by the use of *Liasis*, because the subspecies were described as *Liasis childreni*

dreni childreni, *Liasis childreni maculosa* enz. Dit heeft als gevolg gehad, dat alle soorten in de volksmond afgekort simpelweg *childreni* werden genoemd. Vooral in Duitsland, maar ook in Nederland, is dit nog steeds een groot en vrijwel onbekend probleem.

De meeste als *Antaresia childreni* aangeboden dieren zijn geen zuivere *childreni*. Het zijn vaak kruisingen of zelfs zuivere *maculosa*. Door dit naamgevingsprobleem zijn ook veel dieren gekruist met voornamelijk *Antaresia maculosa*, zowel (onder-)soorten van *Antaresia stimsoni* als de daadwerkelijke *Antaresia childreni*. Het is dan ook bijna onmogelijk geworden, om pure dieren van de soorten *Antaresia childreni* en *Antaresia stimsoni* te verkrijgen. Een enkele keer wordt zo'n puur (nakweek-) dier of -koppel aangeboden, maar vaak tegen hoge prijzen, omdat de verkoper meestal wel op de hoogte is van de schaarste. Dit neemt niet weg, dat *Antaresia* zeer geschikte terrariumdieren zijn en tegenwoordig ook vaker nagekweekt worden. *Antaresia* zijn in alle opzichten echte pythons, zowel in hun gedrag als qua lichaamsbouw. Alleen bieden ze een groot voordeel ten opzichte van vele andere pythons: ze worden niet zo groot en dik! Hierdoor zijn ze prima hanteerbaar voor één persoon, ook als ze volwassen zijn. En men hoeft ze geen enorme prooidieren te voeren. Ook ligt de prijs voor een gezonde nakweek *Antaresia maculosa* niet veel hoger dan bijvoorbeeld die van een koningspython.

Verzorging

Antaresia zijn vrij gemakkelijke en sterke slangen ten opzichte van vele andere pythonsoorten. Ze stellen weinig eisen,

childreni, *Liasis childreni maculosa* etcetera. This has led to every species being popularly called *childreni*. Especially in Germany, but also in The Netherlands, this is still a big and virtually unknown problem. Most animals that are sold as *Antaresia childreni* are no pure *Antaresia childreni*. Often they are crossbreeds, or even pure *Antaresia maculosa*. This nomenclature problem has led to many animals having been crossbred with mainly *Antaresia maculosa*, but also (sub)species of *Antaresia stimsoni* as well as the actual *Antaresia childreni*. Because of this, it has become nearly impossible to obtain pure animals of the species *Antaresia childreni* and *Antaresia stimsoni*. Occasionally, such pure (captive bred) animals or pairs are being offered, but mostly for high prices, since the sellers are often well aware of the scarcity. This doesn't compromise the fact that *Antaresia* are very suitable as terrarium animals and that they are being captive bred more often these days.

Antaresia are real pythons in every aspect, as much in their behaviour as in their morphology. But they offer a great advantage in relation to many other pythons: They don't grow so very big and fat! This means that they are easy to handle for one person, even when they're adults. And one doesn't have to feed them enormous prey animals. Besides this, the price for a healthy captive bred *Antaresia maculosa* is not much higher than for instance that of a Ball python (*Python regius*).

Care

Antaresia are fairly easy-to-keep and strong snakes when compared to many other species of python. They have few

maar ze kunnen vrij gemakkelijk overvoerd worden en dus vervetten. Ze zijn meestal vrij fanatiek in het grijpen van hun prooidier. Ze zullen dus vaak nerveus zijn, als de schuifruit van hun terrarium open gaat en zullen soms uithalen naar hun verzorger. In de regel kunnen alle *Antaresia* gewend worden aan het eten van knaagdieren zoals muizen, ratten en veeltelpmuizen.

Afhankelijk van de gehouden soort en het aantal, is een terrarium van zo'n 50 tot 120 cm lang geschikt voor één volwassen dier of een volwassen koppel, afhankelijk van de gekozen soort. Als bodembedekking zijn de meest uiteenlopende materialen geschikt: kranten, beukensnippers, cocosaarde enz. Voor de verdere inrichting mag een schuilplaats uiteraard niet ontbreken. Klimgelegenheden zullen de dieren ook enorm waarderen.

Een gemiddelde dagtemperatuur van zo'n 28°C, met een warmteplek die wel boven de 35° mag uitkomen, is perfect, evenals een gemiddelde nachttemperatuur van zo'n 24°C. Voor de kweek is een nachtelijke afkoeling van twee tot drie maanden lang tot zo'n 20°C prima, maar niet noodzakelijk. Voorafgaand is een droge periode met relatief weinig voer gewenst. De afkoeling kan eventueel gevolgd worden door een natte periode met relatief veel voer. Belangrijk voor de kweek is, dat de dieren niet te jong (minstens drie jaar) en niet te vet zijn. Ook werkt het stimulerend, als de man buiten de paartijd apart gehuisvest is van de vrouw.

Soortbeschrijvingen

Antaresia childreni (Gray, 1842)

Wat betreft de benaming is dit veruit de

demands, but they can be overfed easily and grow fat. They are quite ferocious in seizing their prey. That is why they will often be nervous when the sliding window of their terrarium is opened and sometimes they will lash out at their keeper. As a rule, all *Antaresia* can be conditioned to eat rodents such as mice, rats and multi-mammate mice.

Dependent on the species and number of animals kept, a terrarium of 50 to 120 cm long will be suitable for one adult animal or an adult pair. As a floor bedding the most diverse materials can be used: newspapers, Beech snippets, cocos peat, etcetera. For the furnishing, a hiding place is, of course, compulsory. Climbing facilities will also be appreciated.

An average day temperature of around 28°C, with a heating spot that may warm up to above 35°C, is fine, as well as an average night temperature of around 24°C. For breeding, a cooling down to around 20°C will be fine, but is not comprehensive. In advance, a dry period with relatively little feeding is desirable. The cooling down can be followed by a wet period with relatively abundant food supply. Important for breeding these pythons is, that the animals are neither too young (at least 3 years) nor too fat. It also works stimulating if the male is housed separately outside the breeding season.

Species descriptions

Antaresia childreni (Gray 1842)

Concerning the name, this is by far the most well known species. This is of course because of the problem discussed earlier. A specimen of *Antaresia childreni* is distin-

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia perthensis, baby. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia stimsoni orientalis. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia childreni. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia childreni. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia childreni. Foto / Photo: Mark Lucas.

Antaresia childreni. Foto / Photo: Mark Lucas.

bekendste soort. Uiteraard vanwege het eerder aangekaarte probleem. Een *Antaresia childreni* onderscheidt zich van *Antaresia maculosa* door een aantal kenmerken. Als eerste het formaat: *Antaresia childreni* wordt in principe niet groter dan zo'n 90 tot 100 cm; er zijn zelfs lokaliteiten bekend, waarvan de dieren niet groter worden dan 70 cm. Een tweede belangrijk verschil is het vlekkenpatroon van volwassen *childreni*. Ze hebben namelijk nauwelijks contrasterende vlekken en zijn dus vrij effen licht- of donkerbruin gekleurd. Dit is de reden dat Amerikanen *childreni* ook wel 'Faded python' noemen. Jonge *childreni* lijken daarentegen erg veel op jonge *maculosa*. Een derde verschil is de laterale streep. *Childreni* kunnen die hebben, hoewel dit per lokaliteit kan verschillen en met de leeftijd van de betreffende *childreni* te maken kan hebben. Het vierde verschil is uiteraard de schubtelling; hierbij is de loreale (de lorealen zijn de schubben tussen de neuschub en de preoculaar, de laatste schub tegen het oog) schubtelling van enorm belang. *Childreni* hebben in de regel vijf tot zeven loreale schubben aan elke kant van de kop. Dit kan dus per kant verschillen. Legsels van *Antaresia childreni* variëren van zes tot twaalf eieren. Het verspreidingsgebied van *Antaresia childreni* loopt langs een groot deel van de noordelijke kust van Australië, een deel van het verspreidingsgebied van *Antaresia stimsoni* overlappend.

Antaresia maculosa (Peters, 1873)

Zoals al eerder gezegd, is *maculosa* de gemakkelijkst verkrijgbare soort. *Maculosa* onderscheidt zich in de eerste plaats van de andere soorten door haar formaat. *Maculosa* kunnen wel tot zo'n 120 cm lang worden en een halve pols dik. In de regel is

guished from *Antaresia maculosa* by a number of characteristics. First of all, size: *Antaresia childreni* usually doesn't grow bigger than 90-100 cm; there are even localities known where the animals don't grow bigger than 70 cm. A second important difference is the spot pattern of adult *Antaresia childreni*. They barely have contrasting spots and thus they are fairly uniformly light or dark brown-coloured. This is the reason that *Antaresia childreni* is also called 'Faded python' by Americans. In contrast, young *Antaresia childreni* look very much like young *Antaresia maculosa*. A third difference is the lateral stripe. *Antaresia childreni* can have this stripe, although this is dependent on the locality and the age of the animals. The fourth difference, is the scalation: the loreal scale counts are very important in this matter (loreal scales are the scales between the nasal and the preocular). *Antaresia childreni* normally has 5-7 loreal scales on every side of the head. The count can be different on both sides of the head. Clutches of *Antaresia childreni* vary from six to twelve eggs. The distribution of *Antaresia childreni* encompasses a large part of the northern coast of Australia, partly overlapping the distribution area of *Antaresia stimsoni*.

Antaresia maculosa (Peters 1873)

As mentioned earlier, *Antaresia maculosa* is the species that can be obtained most easily. *Antaresia maculosa* is in the first place distinguished from the other species by size. *Antaresia maculosa* can grow to a 120 cm long and half a wrist thick. Usually this is the biggest species. A second difference is the colour contrast: most *Antaresia maculosa* have dark brown and clearly contrasting spots on an often light background. Because of this contrast, *Antaresia*

dit de grootste soort. Een tweede verschil is het kleurcontrast: de meeste *maculosa* hebben donkerbruine en duidelijk afgetekende vlekken op een vaak lichte ondergrond. Door dit contrast wordt *maculosa* ook wel de 'Spotted python' of de 'gevlekte python' genoemd. Er zijn van *maculosa* verscheidene patroonvarianten bekend: normaal gevlekt, graniet en gestreept. Een derde verschil is uiteraard de schubtelling, waarbij de loreale schubtelling het eenvoudigste na te gaan is. *Maculosa* hebben zo'n twee tot vier loreale schubben aan beide kanten van de kop.

Legsels variëren van zo'n acht tot wel achttien eieren. Het verspreidingsgebied van *maculosa* loopt langs vrijwel de gehele oostelijke kust van Australië, een deel van het verspreidingsgebied van *Antaresia stimsoni* overlappend.

Antaresia perthensis (Stull, 1932)

Van alle *Antaresia*-soorten is dit de soort die het gemakkelijkst te onderscheiden is. Dit komt door twee kenmerken die de soort duidelijk onderscheiden van de andere. Allereerst het formaat. *Antaresia perthensis* wordt zelden groter dan 60 cm. Dat maakt deze soort tot de kleinste python ter wereld. Pas uitgekomen jongen wegen rond de vijf gram! Ten tweede is de kleur van *Antaresia perthensis* een enorm verschil ten opzichte van de andere soorten. Met haar rode kleur is deze soort vrij makkelijk te herkennen. Op deze rode kleur zijn soms mooie, grote donkerrode vlekken te zien, maar deze kunnen variëren tot kleine stipjes of zelfs helemaal afwezig zijn. Helaas is het gebleken, dat *perthensis* in gevangenschap niet altijd haar mooie rode kleur houdt. Naarmate er vaker met de dieren gekweekt wordt, kleuren de afstamme-

maculosa is sometimes called 'Spotted python'. For *Antaresia maculosa*, a few different pattern variants are known: normal spotted, granite and striped. A third difference is of course the scalation, what is most easily confirmed by the loreal scale counts. *Antaresia maculosa* has two to four loreal scales on both sides of the head. Clutches vary from about eight to as much as eighteen eggs. The distribution of *Antaresia maculosa* runs across nearly whole of the eastern coast of Australia, partly overlapping the distribution area of *Antaresia stimsoni*.

Antaresia perthensis (Stull 1932)

Of all species of *Antaresia*, this species is the most easily recognisable. This is caused by two characteristics that clearly distinguish it from other species. Firstly there is size. *Antaresia perthensis* seldom grows bigger than 60 cm. That makes this species the smallest python in the world. Freshly hatched young weigh around 5 grams! Secondly, the colour of *Antaresia perthensis* is very different from the other species' colouration. With the red colour, this species is recognized quite easily. On this red colour, sometimes beautiful, large, dark red spots can be seen, but these spots can also be very small, or even absent. Unfortunately, it appears that *Antaresia perthensis* doesn't always keep her beautiful red colour. The more the animals are bred, the more the offspring is colouring to redbrown, if one has bad luck. Of course, also in this species, the scalation differs enormously from the other species, but in connection with her colour and size, this characteristic is of minor importance. Clutches of *Antaresia perthensis* vary from four to six eggs, with a few peak clutches known of ten eggs. Her dis-

Antaresia maculosa. Foto / Photo: Allard Kroeze.

Antaresia maculosa, vrouw / female.
Foto / Photo: Allard Kroeze.

Antaresia maculosa, broedend / breeding.
Foto / Photo: Allard Kroeze.

Antaresia stimsoni orientalis.
Foto / Photo: Allard Kroeze.

Antaresia stimsoni orientalis.
Foto / Photo: Allard Kroeze.

Antaresia stimsoni orientalis.
Foto / Photo: Allard Kroeze.

lingen, als men pech heeft, naar roodbruin. Uiteraard verschilt ook bij deze soort de schubtelling enorm van de andere soorten, maar in verband met haar formaat en kleur is dit als kenmerk ondergeschikt.

Legsels van *Antaresia perthensis* variëren van vier tot zes eieren, met enkele uitschieters naar tien. Haar verspreidingsgebied beperkt zich tot een groot stuk rond de stad Perth in het westen van Australië. Dit wordt geheel overlapt door het vindgebied van *Antaresia stimsoni*. Van deze soorten zijn overigens geen natuurlijke kruisingen bekend.

Antaresia stimsoni (Smith, 1985) / (Hoser, 2000)

Vrij recent is *Antaresia stimsoni* beschreven door Smith, met als nominaatvorm *Antaresia stimsoni stimsoni* en met als ondersoort *Antaresia stimsoni orientalis*. In 2000 heeft R. Hoser geprobeerd de *stimsoni* om te dopen tot *Antaresia saxacola*, zonder al te veel succes. Dit komt voornamelijk door zijn zeer bijzondere, maar niet geaccepteerde indelingen van andere pythongeslachten. Hoser is van mening, dat er van *stimsoni* méér dan twee ondersoorten zijn, gezien het enorme verspreidingsgebied. *Stimsoni*-soorten hebben namelijk het grootse verspreidingsgebied van alle *Antaresia*. Van de westkust van Australië tot aan het noordelijk verspreidingsgebied van de *childreni* en het oostelijke verspreidingsgebied van de *maculosa*. Hierdoor neemt men aan dat er natuurlijke kruisingen, en dus misschien nóg meer soorten, zijn ontstaan (wellicht ook door isolement). Hoser kiest de *Antaresia stimsoni orientalis* als nominaatvorm en noemt deze *Antaresia saxacola saxacola*. *Antaresia stimsoni stimsoni* noemt hij

tribution area is limited to a large area of land surrounding the city of Perth in the west of Australia. This area is completely overlapped by the distribution of *Antaresia stimsoni*. No natural crossbreeds are known between these two species.

Antaresia stimsoni (Smith 1985) / (Hoser 2000)

Antaresia stimsoni has been described quite recently by Smith, with *Antaresia stimsoni stimsoni* as nominate form and *Antaresia stimsoni orientalis* as second subspecies. In 2000, R. Hoser has tried to rename *Antaresia stimsoni* to *Antaresia saxacola*, without much succes. This is mainly caused by his very extraordinary, but unaccepted, classifications of other python genera. Hoser has the opinion, that *Antaresia stimsoni* has more than two subspecies, in view of the huge distribution area of the species. The species *Antaresia stimsoni* has the largest distribution area of all *Antaresia* species: from the west coast of Australia to the northern distribution of *Antaresia childreni* and the eastern distribution of *Antaresia maculosa*. Therefore it is assumed that natural crossbreeds exist and thus maybe even more species have originated (possibly also by isolation). Hoser chooses *Antaresia stimsoni orientalis* as nominate form and calls it *Antaresia saxacola saxacola*. *Antaresia stimsoni stimsoni* he calls *Antaresia saxacola stimsoni*. Next to this, he added a third subspecies, that is not accepted by everyone: *Antaresia saxacola campbelli*. Because Hoser's classification is not accepted worldwide, we use the classification of Smith, with two subspecies.

Antaresia stimsoni has an enormous variation in length, this is dependent on the

Antaresia saxacola stimsoni. Vervolgens voegde hij er een derde ondersoort aan toe, die niet door iedereen geaccepteerd wordt: *Antaresia saxacola campbelli*. Omdat Hoser's indeling niet wereldwijd wordt geaccepteerd, gaan we van Smith's indeling uit in twee ondersoorten.

Antaresia stimsoni. variëren enorm in lengte, afhankelijk van het vindgebied uiteraard: van zo'n 70 cm tot wel 120 cm. Ook het patroon varieert enorm, van ovale, duidelijk afgezette bruine of geelbruine vlekken op een lichte ondergrond (*Antaresia stimsoni stimsoni*) tot nauwelijks zichtbare vlekken waardoor de kleur bijna effen bruin of geelbruin is (*Antaresia stimsoni orientalis*). Voornamelijk bij *Antaresia stimsoni orientalis* zijn de verschillen het grootst en kan het patroon en de kleur enorm variëren, afhankelijk van het vindgebied. Sommige *Antaresia stimsoni orientalis* zijn nauwelijks van *Antaresia stimsoni stimsoni* te onderscheiden. Het belangrijkste verschil lijkt, toch in dit geval, de schubtelling te zijn en dan met name de loreale schubtelling. *Antaresia stimsoni*-ssp. hebben aan beide kanten van de kop gemiddeld zo'n tien loreale schubben, aanzienlijk meer dus dan *Antaresia childreni* en *Antaresia maculosa* en een belangrijk kenmerk om ze te onderscheiden. Een laatste kenmerk van *Antaresia stimsoni*-ssp. is de laterale streep. Deze is in principe op elke volwassen *stimsoni* duidelijk aanwezig. Legsels van *Antaresia stimsoni*-ssp. variëren van zo'n zes tot achttien eieren.

location. Size varies from around 70 cm to as much as 120 cm. The pattern is also very variable and varies from oval, clearly defined brown or yellow brown spots on a light background (*Antaresia stimsoni stimsoni*) to barely visible spots, making the colour almost uniformly brown or yellow brown (*Antaresia stimsoni orientalis*). The biggest differences are mainly in *Antaresia stimsoni orientalis*, and the pattern and colour can vary enormously, depending on the location where the animal is found. Some *Antaresia stimsoni orientalis* are barely distinguishable from *Antaresia stimsoni stimsoni*. The most important difference in this case seems to be the scale count, especially the loreal scale count. *Antaresia stimsoni* ssp. Have, on average, about ten loreal scales at both sides of the head, considerably more than *Antaresia childreni* and *Antaresia maculosa* and therefore an important distinguishing characteristic. A final characteristic of *Antaresia stimsoni* ssp. is the lateral stripe. This is clearly present on nearly every adult *Antaresia stimsoni*. Clutches of *Antaresia stimsoni* ssp. vary from about six to eight-
een eggs.

References

Fyfe, G. and D. Green, *Keeping Children's pythons*. Australian Reptile Keepers Publications, Bendigo, AU. 2003.
Hoser, R., <http://www.smuggled.com/pr14.htm>

Walls, Jerry G., *The Living Pythons, a complete guide to the pythons of the world*. T.F.H. Publications, Inc., USA. 1998.

Translation into English Richard de Jong.
English corrections: Mark Wootten.

